

Volquartz, Mette: *I tryghedens navn. Politiets rolle i det senmoderne samfund*. Bokforlaget Frydenlund, 2009. 144s.

”Politiet hjelper os til at bevare illusionen om tryghed i et samfund, hvor det sociale er afgået ved døden.” På denne måten oppsummerer Volquartz selv hovedtankene i ”I tryghedens navn”. Hun har skrevet en liten, men viktig bok om politiets rolle i dagens samfunn. Det er lenge siden jeg har lest en bok som makter å være både teoretisk spennende og pedagogisk lettlest innen feltet politiforskning. Jeg synes også hun treffer meget godt i sin diagnose av både samfunn og politi. Boken er til å bli klok av for de som ønsker å forstå hvorfor vi i dag etterspør stadig mer politi som skal dekke stadig nye oppgaver, samtidig som det også synes klart at de har problemer med å utføre disse oppgavene. Man forventer i dag at politiet skal løse en rekke problemer man knapt visste eksisterte for 20 eller 30 år siden. Politiet har fått og delvis selv tatt på seg en håpløs oppgave, å sikre trygghetsfølelsen i et samfunn preget av eksistensiell utrygghet.

”I tryghedens navn” forklarer også hvordan vi har havnet i denne situasjonen. Triangelet populistisk politikk, media og politi er en uhellig allianse som ofte er med på å forstørre akkurat de problemer de selv sier man ønsker å bekjempe, utrygghet og samfunnsmessig risiko. Hun viser blant annet hvordan politiet bevisst har benyttet frykten for kriminalitet som mediastrategi for å skaffe større bevilgninger i en situasjon hvor disse midlene vil ha liten effekt på folks trygghet. I stedet spør hun om ikke akkurat disse kampanjene har bidratt til å øke publikums frykt. Et annet eksempel som nevnes er dansk politi sin sterke oppmerksomhet rundt de såkalte rockerne, som i Norge kalles MC kriminelle. Det er interessant å lese fordi norsk politi ofte har blitt inspirert av dansk politi sin innsats mot disse gruppene. Politi og media fremstiller ofte krigen mot rockerne som en suksesshistorie, Volquartz gir et ganske annet og langt mindre flatterende bilde.

”I tryghedens navn” har likevel noen sider som er litt problematiske. Boken er tynn, rundt 100 sider tekst. Den tar dessuten for seg et bredt tema, noe som gjør at deler av fremstillingen ut fra en akademisk synsvinkel behandles for overfladisk. Eksempelvis blir den politihistoriske fremstillingen for tynn og man savner en bredere fremstilling hvor flere andre måter å forstå den på burde vært presentert.

Et annet problem er at boken tidvis blir ganske polemisk. Det hadde vært greit hvis boken primært hadde vært ment som et debattskrift, men det er den jo ikke. Politiets lønnskamp vies mye plass og får det glatte lag av forfatteren. Vi har hatt mye av den samme retorikken som vi finner i Danmark også innen norsk politi, men jeg synes vel at dette tema nok burde vært dekket på en noe mer analytisk måte. Det kriminalpolitiske spillet rundt politiet og særlig populistiske partiers fremferd behandles likedann. Personlig deler jeg oppfatningene, men synes likevel at boken her bryter med dens ellers så klare akademiske og analytiske grep. Volquartz har skrevet en viktig bok som nok dessverre nok skremmer noen lesere, eksempelvis politifolk, ved at den tidvis blir for polemisk i stilen. Boken vil derfor kunne lide av å bli avfeiet som politikk og synging. Det er synd.

En annen detalj som undertegnede kunne ønsket annerledes er litteraturlistene og kildene i boken som tidvis var vanskelig å finne frem i.

I det store og hele er likevel "I tryghedens navn" en bok jeg vil anbefale. Den gir ikke bare en forståelig fremstilling av politiets rolle i dagens samfunn, men den gir også en innføring i ganske vidtrekkende forandringer i det danske samfunn og i dansk kriminalpolitikk. Boken er til å bli klok av og er en av de første monografiene som makter å forklare hva som har skjedd med politiet og kriminalpolitikken ikke bare i Danmark, men i de nordiske landene de seneste par tiår.

Paul Larsson